

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr.347
Din 29.05.2013

Dosar nr: 254/2013

Petiția nr: 1593/13.02.2013

Petent: N. G.

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne, Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: emiterea unei decizii de pensionare fără respectarea prevederilor legale, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. N. G. București

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1. 1.2.1. Ministerul Afacerilor Interne

1.2.2 1.2.1. Casa sectorială de pensii a Ministerului Afacerilor Interne

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că pensia sa a fost diminuată în urma apariției și aplicării Legii 263/2010, aspect pe care petentul îl consideră discriminatoriu și inechitabil în sensul că prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

Astfel, prin adresa nr. 1593/27.03.2013 a fost citat petentul, iar prin adresele 2174 din 30.04.2013 au fost citate părțile reclamate, pentru termenul de 30.04.2013. De asemenea, li s-a adus la cunoștință excepția de necompetență a Consiliului, invocată din oficiu, competența în speță revenind Curții Constituționale și instanței de judecată.

IV. Susținerile părților

4. 1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 2012, după o vechime în serviciu de 41 de ani în Ministerul Afacerilor Interne, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie în baza Legii nr. 263/2000. privind sistemul unic de pensii.

4.1.2. Petentul susține că a studiat legea și a constatat că în cadrul Casei sectoriale de Pensii a M.A.I. aceasta nu se aplică în mod corect, generând o discriminare evidentă față de modul în care sunt tratați colegii din celelalte structuri ale sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională. Neaplicarea cu rea credință, de către Casa Sectorială de Pensii a M.A.I. a prevederilor art. 17 și 18 din Legea nr. 263/2010 și art. 5, 31, alin. 1 și art 37 alin 1 din H.G. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, prin zrmare trrebuie luată în calcul punctajului lunar al pensiei.

4.1.3. Deși în deciziile sale Casa sectorială de pensii a M.A.I. include stagiul suplimentar acordat pentru condiții de muncă în stagiul total de cotizare, calculul pensiei îl face doar pentru perioada efectiv lucrată, perioada suplimentară la vechimea de muncă nefiind luată în calcul ca stagiul de cotizare realizat în condiții normale, așa cum prevedea legea.

4.1.4. Din cauza interpretării greșite a legii, această structură face confuzie între aplicarea art. 100 din lege care se referă la majoritatea punctajelor lunare conform grupei de muncă și aplicarea art.17 alin. 1) și art. 18 din lege, care reglementează o cu totul altă situație, respectiv aceea de luare în calcul a punctajului lunar al pensiei a perioadei suplimentare, ca fiind stagiul de cotizare realizat în condiții normale.

Din cauza acestei situații, pensia cuvenită în baza legii 263/2010 a fost calculată greșit la Casa sectorială a M.A.I., cuantumul ei fiind diminuat cu o sumă considerabilă lunar. Petentul susține că este illogic ca, în condițiile în care a lucrat mai mult a avut venituri mai mari, nemailuând în calcul răspunderea socială conform gradului și funcției îndeplinite să obțină o pensie mai mică.

4.1.5. Petentul arată că, din discuțiile cu foștii colegi care s-au pensionat înainte de anul 2011, a constatat că pensiile calculate în baza legii 263/2010 sunt mai mici cu până la 40%. Această diferență rezultă nu numai din aplicarea art. 17, alin. 1) și art. 18 din lege, dar și datorită faptului că spre deosebire de OUG 1/2011, în actuala lege stagiul total de cotizare nu mai este de 20 de ani, ci crește corespunzător cu vârsta de pensionare, iar beneficiile Ordinului "Meritul Militar" nu se mai aplică la cuantumul total al pensiei cum ar fi normal, ci doar la cel privind stagiul de cotizare în specialitate, (militar), aspect care reprezintă în opinia petentului o altă discriminare a cărei țintă a fost.

4.1.6. Totodată, sesizează faptul că, la ieșirea la pensie nu a mai beneficiat de ajutoarele bănești ce s-au acordat colegilor care s-au pensionat până în anul 2011. Mai mult, în conformitate cu dispozițiile art. 13, alin (2) din legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, polițiștii care s-au pensionat medical au beneficiat de acordarea ajutoarelor prevăzute la dispozițiile art. 20 alin. 1 și 2 din Anexa VII, Cap. II, Secțiunea a III-a la Legea Cadru nr. 284 din 28.12.2010.

4.2. Susținerile Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne

4.2.1. Casa de Pensii Sectorială arată că, așa cum prezintă petentul cauzele presupusei discriminări, printre care cea referitoare la faptul că "legiuitorul a uitat să prevadă același drept și pentru militarii/polițiștii în rezervă cu drept de pensie", fiind încălcate prin această modalitate "principiile egalității de tratament și al nediscriminării". De observat este faptul că deși petentul își întemeiază cererea invocând dispozițiile O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, acesta se află într-o gravă eroare, motivat de faptul inexistenței criteriului de discriminare. Criteriul pe baza căruia se face deosebirea, raportat la prevederile legale menționate, deși nu este indicat în mod explicit în cererea petentului, pare să fie apartenența la o categorie defavorizată.

4.2.3. În conformitate cu prevederile art. 4 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, "categorie defavorizată este acea categorie de persoane care fie se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită **diferențelor identitare față de majoritate, fie se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare**".

4.2.4. Apartenența la o categorie defavorizată reprezintă consecința faptului că persoanele din această categorie nu beneficiază de un anumit drept sau nu pot efectua anumite acte spre deosebire de majoritatea persoanelor, cea ce nu este și cazul de față. Principiul nediscriminării presupune aplicarea unui tratament egal tuturor indivizilor care sunt egali în drepturi. C.N.C.D. nu poate analiza modul de stabilire a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoaneori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane, de aceea opinează faptul că examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor , precum și conformitatea acestora în concordanță cu principiul egalității statuat în Constituția României revine, în mod exclusiv, Curții Constituționale.

Prin adresa nr. 2439 din 04.04.2013 Ministerul Afacerilor Interne a comunicat faptul că adresa prin care a fost invitat la sediul CNCD în vederea audierii a fost transmisă spre competentă soluționare Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne, urmând ca punctul de vedere să fie comunicat Consiliului.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, având în vedere prevederile legale, Colegiul director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

*„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, **să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.**”*

5.3. De asemenea, există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.4. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării (Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.5. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.6. Totodată, Colegiul director reține că așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.7. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, raportat la primul capăt de cerere, respectiv prevederile discriminatorii ale Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

2. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, raportat la cel de al doilea capăt de cerere, respectiv datele și elementele nerealabile care au condus la determinarea punctajului mediu anual;

3. clasarea dosarului;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Redactat și motivat S.C.S. tehnoredactat: V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.